

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 24.7.2020
COM(2020) 332 final

2020/0150 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

**luvan antamisesta Ranskalle soveltaa Guadeloupessa, Ranskan Guayanassa,
Martiniquessa ja Réunionissa tuotetusta ”perinteisestä” rommista kannettaviin
tiettyihin välillisiin veroihin alennettua verokantaa**

{SWD(2020) 141 final}

PERUSTELUT

Ranskan syrjäisimmillä alueilla tuotettuun perinteiseen rommiin on sovellettu Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden markkinoilla vuodesta 1923 lähtien erityistä valmisteverojärjestelmää. Tätä erityistä valmisteverojärjestelmää on jatkettu Euroopan unionin suostumuksella sisämarkkinoiden perustamisen ja valmisteverojen yhdenmukaistamisen jälkeen.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotus koskee neuvoston päätöstä, jolla korvattaisiin voimassa oleva, 20. helmikuuta 2014 annettu neuvoston päätös N:o 189/2014/EU¹. Se hyväksyttiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 349 artiklan perusteella. Kyseisessä artiklassa sallitaan syrjäisimpiä alueita koskevien erityistoimenpiteiden toteuttaminen, sillä siinä tunnustetaan, että useat pysyvät rajoitteet yhdessä haittaavat suuresti näiden alueiden kehitystä ja vaikuttavat niiden sosiaaliseen ja taloudelliseen tilanteeseen. Erityistoimenpiteet sallitaan sillä edellytyksellä, että ne eivät heikennä unionin oikeusjärjestyksen, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina, yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta. Voimassa olevalla päätöksellä annetaan Ranskalle lupa soveltaa Ranskan syrjäisimmillä alueilla Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotetusta perinteisestä rommista kannettaviin tiettyihin välillisiin veroihin alennettua verokantaa², kun rommi kuljetetaan Ranskan Euroopassa sijaitseville alueille ja kulutetaan siellä. Välillisiin veroihin sovellettava verokannan alennus saa olla enintään 50 prosenttia alkoholin tavanomaisesta valmisteverosta Ranskassa, ja sen soveltaminen rajataan koskemaan vuosittaista kiintiötä, joka on 144 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia. Poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2020.

Järjestelmän tarkoituksena on kompensoida perinteisen rommin korkeampia tuotantokustannuksia Ranskan syrjäisimmillä alueilla ja taata tuotteiden pääsy Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden markkinoille, joka on niiden tärkein markkina-alue. Talouden toimijoiden epäedullisen kilpailuaseman aiheuttajia ovat Ranskan syrjäisimpien alueiden syrjäinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä taloudellinen riippuvuus muutamista harvoista tuotteista, etenkin sokeriruoko-, sokeri- ja rommiarvoketjusta, mikä haittaa suuresti näiden alueiden kehitystä.

Tämän ehdotuksen liitteenä olevan analyysiasiakirjan, jossa tarkastellaan nykyistä järjestelmää sekä vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevien vaihtoehtojen mahdollisia vaikutuksia, perusteella komissio ehdottaa, että järjestelmää jatketaan vuoteen 2027 asti siten, että vuosikiintiötä nostetaan 153 000 hehtolitraan puhdasta alkoholia. Verokannan alennus saa jatkossakin olla enintään 50 prosenttia. Vuosikiintiön nostaminen 153 000 hehtolitraan puhdasta alkoholia vastaa kiintiön aikaisempia korotuksia. Kiintiön korotuksessa otetaan huomioon tuotannon kasvu, ja se riittää vähentämään tarvetta tehdä lisämuutoksia ennen uuden päätöksen voimassaolon päättymistä seitsemän vuoden kuluttua. Näin voidaan ratkaista

¹ EUVL L 59, 28.2.2014, s. 1.

² Välilliset verot tarkoittavat valmisteveroja sekä ”vignette sécurité sociale” -sosiaaliturvamaksua (VSS-maksua). Valmisteverot ovat välillisiä veroja, joita kannetaan tiettyjen tuotteiden, kuten alkoholin tai tupakan, myynnistä tai käytöstä. Niiden suuruus määräytyy yleensä tuotteen määrän perusteella. Valmisteveroista saatavat tulot menevät kokonaisuudessaan jäsenvaltioille. VSS-maksu on sosiaaliturvamaksu, jota peritään Ranskassa myytävistä alkoholijuomista ja jolla pyritään torjumaan etyylialkoholien liiallisesta käytöstä aiheutuvia terveyshaittoja. VSS-maksu kannetaan kansallisen valmisteveron lisäksi.

ongelma, jonka on havaittu liittyvän kiinteään kiintiöön ja jonka johdosta kiintiötä on jouduttu säännöllisesti muuttamaan neuvoston päätöksiin tehtävillä muutoksilla, joita yleensä sovelletaan takautuvasti. Tämä on heikentänyt tuottajien mahdollisuuksia suunnitella tuotantoaan ja joissakin tapauksissa haitannut pitkäaikaisten investointien tekemistä. Kiintiön pienellä korotuksella varmistetaan lisäksi, että toimi on yhteensopiva kansanterveys- ja kilpailupolitiikan kanssa.

Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Vuonna 2017 annetussa tiedonannossa ”Vahvempi ja uudistettu strateginen kumppanuus EU:n syrjäisimpien alueiden kanssa”³ todetaan, että syrjäisimmillä alueilla on edelleen vakavia haasteita, joista monet ovat pysyviä. Tiedonannossa esitetään komission lähestymistapa siihen, miten alueita tuetaan niiden ainutlaatuisten vahvuuksien hyödyntämisessä, ja määritetään kasvua ja työpaikkoja tarjoavia uusia aloja.

Tätä taustaa vasten tämän ehdotuksen tavoitteena on tukea Ranskan syrjäisimpiä alueita niiden voimavarojen hyödyntämisessä paikallisen kasvun ja työpaikkojen luomisen mahdollistamiseksi sokeriruoko-, sokeri- ja rommialalla. Ehdotuksella täydennetään syrjäisestä sijainnista ja saaristoasemasta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevaa ohjelmaa (POSEI)⁴, jonka tarkoituksena on tukea alkutuotantoa ja raaka-ainetuotantoa.

Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa

Ehdotus on yhdenmukainen vuoden 2015 sisämarkkinastrategian⁵ kanssa. Siinä komissio asettaa tavoitteeksi syvemmät ja oikeudenmukaisemmat sisämarkkinat, jotka hyödyttävät kaikkia sidosryhmiä. Yksi ehdotetun toimenpiteen tavoitteista on vähentää syrjäisimpien alueiden yrityksille aiheutuvia lisäkustannuksia, jotka vaikeuttavat niiden täysimääräistä osallistumista sisämarkkinoihin. Koska kyseessä olevat tuotantomäärät ovat pieniä (kyseessä olevan rommin määrä vastaa alle 1,5 prosenttia kaikesta alkoholijuomien kulutuksesta Ranskassa), ehdotuksella ei odoteta olevan kielteistä vaikutusta sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

Oikeusperusta

Oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 349 artikla. Sen nojalla neuvosto voi hyväksyä erityissäännöksiä, joilla mukautetaan perussopimusten soveltamista EU:n syrjäisimpiin alueisiin.

Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Ainoastaan neuvostolla on SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla valtuudet hyväksyä erityistoimenpiteitä, joilla mukautetaan perussopimusten, mukaan lukien yhteiset politiikat, soveltamista EU:n syrjäisimpiin alueisiin niiden taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen vaikuttavien pysyvien rajoitusten vuoksi. Tämä pätee myös SEUT-sopimuksen 110 artiklaa

³ COM(2017) 623 final.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013.

⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille (COM(2015) 550 final), s. 4.

koskeviin poikkeuksiin. Näin ollen ehdotus neuvoston päätökseksi on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Tässä ehdotuksessa noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) 5 artiklan 4 kohdassa määrättyä suhteellisuusperiaatetta. Ehdotetuissa muutoksissa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseessä olevien ongelmien ratkaisemiseksi ja näin ollen SEU-sopimuksen tavoitteiden (sisämarkkinoiden moitteeton ja tehokas toiminta) saavuttamiseksi.

Kiintiön suuruus eli 153 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia vastaa rommin tuotannon aikaisempaa kasvua, joka on kaksi prosenttia vuodessa.

Toimintatavan valinta

Neuvoston päätös N:o 189/2014/EU ehdotetaan korvattavan neuvoston päätöksellä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Ulkopuolisessa selvityksessä vahvistettiin järjestelmän tarpeellisuus, sillä syrjäisimpien alueiden tuottajien tuotantokustannukset ovat edelleen Ranskan emämaan tuottajien kustannuksia korkeammat, ja niitä kompensoidaan nykyisin alennetulla valmisteverolla.

Rommin tuotannon kasvu lisäsi sokeriruo'on kysyntää, ja selvityksessä arvioitiin, että järjestelmän osuus sokeriruo'on kysynnästä oli 53 000 tonnia, minkä johdosta sokeriruoko-, sokeri- ja rommiarvoketjuun muodostui 400 työpaikkaa. Selvityksessä todettiin, että taloudellisesta näkökulmasta järjestelmän kustannukset olivat suuremmat kuin sen hyödyt. Rommin tärkeä rooli Ranskan syrjäisimpien alueiden taloudessa on otettava huomioon järjestelmän yleistä toimivuutta tarkasteltaessa.

Ranskan syrjäisimmillä alueilla tuotetun perinteisen rommin markkinaosuuden pienenemisestä huolimatta selvityksessä todettiin, että järjestelmä oli yleisesti ottaen toimiva siinä, että absoluuttisesti tarkasteltuna pääsy Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden markkinoille säilyi.

Kiintiömekanismi kuitenkin heikentää järjestelmän yleistä toimivuutta. Selvityksessä todettiin myös, että yleistä tuloksellisuutta voitaisiin parantaa tehostamalla seurantakehystä.

Lisäksi selvityksessä havaittiin, että järjestelmä on yhdenmukainen muiden asiaan liittyvien EU:n politiikkojen kanssa.

Sidosryhmien kuuleminen

Nykyisen järjestelmän analyysin tueksi laadittuun ulkopuoliseen selvitykseen kuului myös kaikille sidosryhmille laadittuja kyselyjä, sidosryhmien haastatteluja ja niiden kanssa käytyjä keskusteluja. Julkisessa kuulemisessa saatiin vastauksia laajemmalta sidosryhmien joukosta, vaikka osanotto olikin niukahko (yhteensä kymmenen vastausta) ja koostui viidestä EU:n kansalaiselta, kahdesta talouden toimijalta, yhdestä kansalaisjärjestöltä, yhdestä ammattijärjestöltä ja yhdestä toimialajärjestöltä saadusta vastauksesta.

Vaikutustenarviointi

Aloitetta on valmisteltu kahdella perättäisellä toimenpiteellä: ensin tehtiin nykyisen järjestelmän jälkiarviointi ja välittömästi sen jälkeen ennakoiva arviointi. Tällaisesta nykyisen järjestelmän jatkamisen tai sen mahdollisen muuttamisen vaikutuksia koskevasta arvioinnista on laadittu analyysiasiakirja, johon sisältyy arviointiliite. Tämä asiakirja perustuu ulkopuoliseen selvitykseen ja kyseisen jäsenvaltion toimittamiin tietoihin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta Euroopan unionin talousarvioon, koska valmisteveroista saatavat tulot menevät kokonaan jäsenvaltioille.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Poikkeuksen täytäntöönpanon ja toimivuuden seuranta kuuluu Ranskan viranomaisille ja komissiolle, kuten tähänkin asti.

Ranskaa pyydetään toimittamaan vuosia 2019–2024 koskeva kertomus viimeistään 30. syyskuuta 2025. Kertomuksen on sisällettävä seuraavat:

- tiedot tuotantoon liittyvistä lisäkustannuksista
- tiedot talouden vääristymistä ja vaikutuksista markkinoihin
- tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida vaikuttavuutta, tehokkuutta ja yhdenmukaisuutta muiden EU-politiikkojen kanssa
- tiedot uuden lainsäädännön säilymisestä tarkoituksenmukaisena ja sen EU:n tason lisäarvosta.

Raportointimenettelyssä olisi myös pyrittävä keräämään kaikilta asiaankuuluvilta sidosryhmiltä tietoja niille aiheutuvien tuotantoon ja vaatimusten noudattamiseen liittyvien kustannusten tasosta ja kehityksestä sekä mahdollisista markkinoiden vääristymistä.

Sen varmistamiseksi, että Ranskan viranomaisten keräämät tiedot sisältävät ne tiedot, joita komissio tarvitsee tehdäkseen perustellun päätöksen siitä, onko järjestelmä oikeutettu ja toteuttamiskelpoinen tulevaisuudessa, komissio laatii erityiset ohjeet vaadituista tiedoista. Ohjeet tulevat olemaan mahdollisimman pitkälle yhteiset muiden samanlaisten EU:n syrjäisimpiä alueita koskevien ja samanlaisella lainsäädännöllä säänneltyjen järjestelmien ohjeiden kanssa.

Siten komissio pystyy arvioimaan, ovatko poikkeuksen myöntämisperusteet edelleen voimassa, onko Ranskan myöntämä veroetus yhä oikeasuhteinen ja onko veropoikkeusjärjestelmälle olemassa vaihtoehtoisia toimenpiteitä ottaen huomioon niiden kansainvälinen ulottuvuus.

Kertomuksen rakenne ja siinä edellytetyt tiedot esitetään ehdotuksen liitteessä 1.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS**luvan antamisesta Ranskalle soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotetusta ”perinteisestä” rommista kannettaviin tiettyihin välillisiin veroihin alennettua verokantaa**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁶,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskalle annetaan neuvoston päätöksellä N:o 189/2014/EU⁷ lupa soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettavaan ja Ranskan emämaan alueella myytävään ”perinteiseen” rommiin alennettua valmisteverokantaa, joka saa olla alhaisempi kuin neuvoston direktiivissä 92/84/ETY säädetty vähimmäisvalmisteverokanta, mutta enintään 50 prosenttia alhaisempi kuin alkoholille vahvistettu yleinen kansallinen valmistevero. Valmisteverokannan alentaminen rajoitetaan 144 000 hehtolitrin vuosittaiseen kiintiöön puhdasta alkoholia. Kyseisen poikkeuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.
- (2) Ranskan viranomaiset pyysivät 18 päivänä lokakuuta 2019 komissiota esittämään ehdotuksen neuvoston päätökseksi, jolla pidennettäisiin päätöksessä N:o 189/2014/EU vahvistettua lupaa koskevaa määräaikaa vielä seitsemäksi vuodeksi eli 1 päivästä tammikuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2027 ja nostettaisiin samalla kiintiötä.
- (3) Paikallisten markkinoiden pienen koon vuoksi luvan piiriin kuuluvien neljän syrjäisimmän alueen tislaimot pystyvät kehittämään toimintaansa ainoastaan riittävällä pääsyllä Ranskan Euroopassa sijaitsevien alueiden markkinoille, jotka ovat niiden tuottaman rommin pääasiallinen vientikohde (rommista 65 prosenttia viedään tälle alueelle). ”Perinteisen” rommin vaikeudet kilpailla unionin markkinoilla johtuvat seuraavista kahdesta syystä: tuotantokustannukset ovat korkeammat ja pullokohtaiset verot ovat korkeammat, koska ”perinteistä” rommia myydään tavallisesti suuremmissa pulloissa ja sen alkoholipitoisuus on korkeampi.
- (4) Sokeriruoko-, sokeri- ja rommiarvoketjussa tuotantokustannukset ovat näillä neljällä syrjäisimmällä alueella korkeammat kuin muualla maailmassa. Kyseisillä neljällä

⁶ EUVL C XXX, XXX, s. XXX.

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A32014D0189>

syjärjaisimmällä alueella etenkin syrjäinen sijainti, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto vaikuttavat merkittävästi ainesosien ja tuotannon kustannuksiin. Lisäksi työvoimakustannukset ovat korkeammat kuin naapurimaissa, koska Guadeloupessa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa ja Réunionissa sovelletaan Ranskan sosiaalilainsäädäntöä. Näillä syrjäisimmillä alueilla on myös noudatettava unionin ympäristö- ja turvallisuusvaatimuksia, jotka edellyttävät merkittäviä investointeja ja kustannuksia, jotka eivät liity suoraan tuottavuuteen, vaikka osaan näistä investoinneista myönnetäänkin yhteisrahoitusta unionin rakennerahastoista. Lisäksi kyseisten syrjäisimpien alueiden tislaimot ovat pienempiä kuin kansainvälisten konsernien tislaimot. Tämän vuoksi tuotantokustannukset ovat korkeammat tuotantoyksikköä kohden.

- (5) ”Perinteistä” rommia myydään Ranskan Euroopassa sijaitsevilla alueilla yleensä isommissa pulloissa (36 prosenttia rommista myydään yhden litran pulloissa) kuin kilpailevat rommipohjaiset tuotteet, jotka tavallisesti myydään 0,7 litran pulloissa, ja sen alkoholipitoisuus on korkeampi (40–59 tilavuusprosenttia) kuin kilpailevalla rommilla, jonka alkoholipitoisuus on 37,5 tilavuusprosenttia. Korkeampi alkoholipitoisuus tarkoittaa puolestaan sitä, että korkeamman valmisteveron ja VSS-maksun (*vignette sécurité sociale*) lisäksi myös arvonlisävero (alv) on korkeampi myytävää rommilitraa kohden. Näin ollen alennettu valmisteverokanta, joka on enintään 50 prosenttia alempi kuin alkoholin tavanomainen kansallinen valmistevero, on edelleen oikeassa suhteessa korkeammista tuotantokustannuksista, valmisteverosta ja alv:sta sekä VSS-maksusta aiheutuviin kumulatiivisiin lisäkustannuksiin.
- (6) Olisi myös otettava huomioon vuosikymmenen ajan kestänyt käytäntö myydä ”perinteistä” rommia alkoholipitoisuudeltaan korkeampana kuin muuta rommia, minkä vuoksi kannettavat verot ovat korkeammat.
- (7) Myönnettävän veroetuuden, joka koskee sekä yhdenmukaistettua valmisteveroa että VSS-maksua, olisi pysyttävä oikeasuhteisena, jotta unionin oikeusjärjestyksen ja valtiontukipolitiikan yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta ei heikennetä ja kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla estetään.
- (8) Veroetu ei tähän mennessä ole vaikuttanut sisämarkkinoihin, sillä perinteisen rommin markkinaosuus on viime vuosina pienentynyt 11 prosenttia rommipohjaisten alkoholijuomien kulutuksen kasvun vuoksi.
- (9) Ranskan syrjäisimpien alueiden taloudellisen kehityksen vakavan rajoittamisen välttäminen, sokeriruoko-, sokeri- ja rommialan teollisuuden jatkumisen varmistaminen sekä sen Ranskan syrjäisimmille alueille tuottamien työpaikkojen turvaaminen edellyttävät, että päätöksessä N:o 189/2014/EU vahvistettuun lupaan liittyvä vuotuinen kiintiö uusitaan ja sitä korotetaan.
- (10) Sen varmistamiseksi, että tällä päätöksellä ei heikennetä sisämarkkinoiden toimintaa, merentakaisista departementeista peräisin olevien, tähän toimenpiteeseen oikeutettujen rommien määräksi olisi vahvistettava 153 000 hehtolittraksi puhdasta alkoholia vuodessa.
- (11) Koska veroetus ei ylitä sitä, mikä on tarpeen lisäkustannusten korvaamiseksi, ja koska kyseessä olevat määrät ovat pieniä ja veroetus myönnetään ainoastaan Ranskan Euroopassa sijaitsevilla alueilla tapahtuvaan kulutukseen, toimenpide ei vahingoita unionin oikeusjärjestyksen yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.

- (12) Jotta komissio voi arvioida, täyttyvätkö luvan myöntämisperusteet edelleen, Ranskan viranomaisten olisi toimitettava komissiolle seurantakertomus viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2025.
- (13) Tällä päätöksellä ei rajoiteta SEUT-sopimuksen 107 ja 108 artiklan mahdollista soveltamista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 110 artiklassa määrätään, Ranskalle annetaan lupa soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettuun ”perinteiseen” rommiin Ranskan Euroopassa sijaitsevilla alueilla valmisteverokantaa, joka on alhaisempi kuin direktiivin 92/84/ETY⁸ 3 artiklassa alkoholille säädetty täysi verokanta, ja ”cotisation sur les boissons alcooliques” -maksua, jäljempänä ’VSS-maksu’, joka on alhaisempi kuin kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovellettava täysi maksukanta.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa säädettyä poikkeusta sovelletaan 24 päivään toukokuuta 2021 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008⁹ liitteessä II olevan 1 kohdan f alakohdassa määriteltyyn rommiin sekä 25 päivästä toukokuuta 2021 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/787¹⁰ liitteessä I olevan 1 kohdan g alakohdan i alakohdassa määriteltyyn rommiin, joka on tuotettu Guadeloupeissa, Ranskan Guayanassa, Martiniquessa tai Réunionissa tuotantopaikalla kerätystä sokeriruo’osta, joka sisältää muita haihtuvia aineita kuin etyyli- ja metyylialkoholia vähintään 225 grammaa hehtolitralta puhdasta alkoholia, ja jonka alkoholipitoisuus on vähintään 40 tilavuusprosenttia.

3 artikla

- (1) Tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitettuja, tämän päätöksen 2 artiklassa tarkoitettuun rommiin sovellettavia alennettua valmisteverokantaa ja alennettua VSS-maksukantaa sovelletaan vuotuisen kiintiöön, jonka suuruus on 153 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia.

⁸ Neuvoston direktiivi 92/84/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 29).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/787, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien nimien käytöstä muiden elintarvikkeiden esittelyssä ja merkinnöissä, tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta, maatalousperäisen etyylialkoholin ja maatalousperäisten tisleiden käytöstä alkoholijuomissa ja asetuksen (EY) N:o 110/2008 kumoamisesta (EUVL L 130, 17.5.2019, s. 1).

- (2) Tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitetut alennettu valmisteverokanta ja alennettu VSS-maksukanta voivat olla alhaisemmat kuin direktiivissä 92/84/ETY alkoholille säädetty vähimmäisvalmisteverokanta, mutta enintään 50 prosenttia alhaisemmat kuin direktiivin 92/84/ETY 3 artiklassa alkoholille säädetty täysi verokanta tai VSS-maksulle alkoholin osalta vahvistettu täysi maksukanta.
- (3) Tämän artiklan 2 kohdassa sallittu kumulatiivinen veroetu saa olla enintään 50 prosenttia direktiivin 92/84/ETY 3 artiklan mukaisesti alkoholille säädetystä täydestä verokannasta.

4 artikla

Ranskan on viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2025 toimitettava komissiolle seurantakertomus, jonka avulla komissio voi arvioida, täyttyvätkö 1 artiklassa säädetyn luvan myöntämisedellytykset edelleen. Kertomuksessa on oltava liitteessä edellytetyt tiedot.

5 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021 31 päivään joulukuuta 2027.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*